

FSEC 2012: Zašto je privatnost važna?

Nakon predavanja Bruce Schneiera održano je i drugo plenarno predavanje konferencija CECIIS i FSEC. Gost predavač bio je [dr. Günther Müller](#) [1], koji je održao predavanje pod naslovom **Does privacy matter?** Njegovo je izlaganje nastavilo tamo gdje je Schneier stao. Naime, pitanje da li je privatnost danas uopće važna jedno je od centralnih pitanja civilizacije u nastajanju, informacijskog društva.

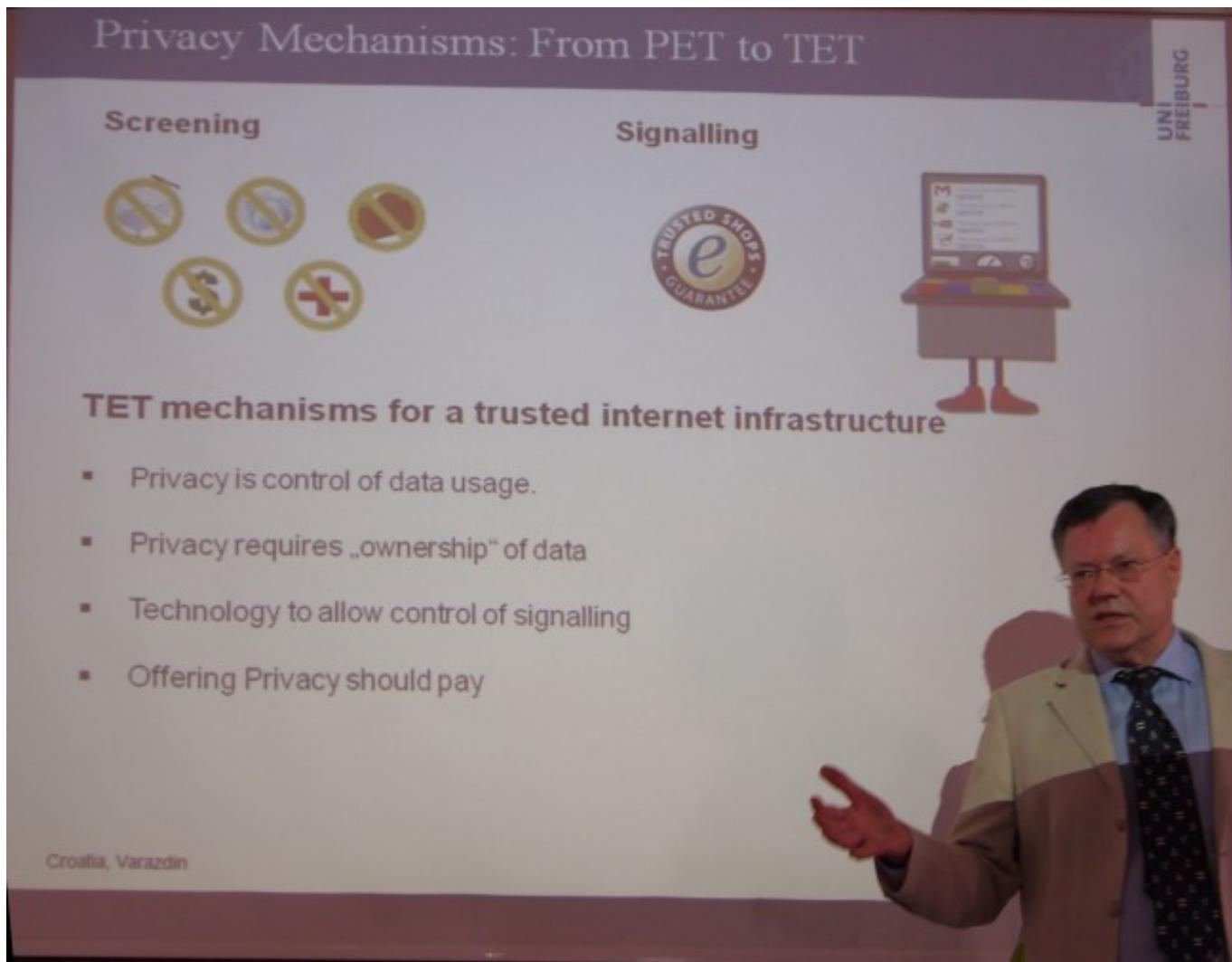
Predavač je odmah na početku ustvrdio da ne postoji jedinstvena i valjana definicija privatnosti. S jedne strane govori se o privatnosti koju svaki čovjek ima u vlastitom domu, a s druge strane, EU regulativa štiti osobne podatke koji se nalaze u zbirkama podataka kojima raspolažu tvrtke i država. Müller smatra da su ti zakoni praktički neprovedivi.

Naime, zakonodavstvo EU postavlja ove uvjete za čuvanje osobnih podataka:

- **Sporazum** - vlasnik podataka, osoba, mora pristati na davanje podataka.
- **Nužnost** - organizacija koja prikuplja podatke mora dokazati da su joj ti podaci neophodni za obavljanje posla.
- **Svrha** - tvrke moraju jasno reći radi čega se podaci prikupljaju, kakve će se obrade raditi?
- **Transparentnost** - vjerojatno najteže ispunjav uvjet, jer vlasnik podataka ne zna na koji sve način koriste njegove podatke i kome ih ustupaju, odnosno prodaju.
- **Nadzor** - na koji način država provjerava korištenje osobnih podataka svojih građana?

Zašto su ta ograničenja neprovediva? Dr. Müller smatra da bi doslovnim provođenjem bilo onemogućeno poslovanje tvrtki! Stopostotna privatnost = nemogućnost poslovanja. Dakle, trebalo bi pronaći neku "zlatnu sredinu"! Je li to uopće moguće? Na primjer, IBM-ov projekt izgradnje pametnijeg planeta je neprovediv ukoliko nisu dostupni podaci o tome kako ljudi žive.

Web se pretvorio u ogromnu mašinu za prikupljanje podataka! Jedna od ključnih fraza (*buzzword*) današnjice je "Big data". Ogromne količine skupljenih podataka sirovina su za statističke obrade koje se koriste za razne stvari, od usmjerenog nuđenja proizvoda i usluga koji proizlaze iz statistički generiranog profila, do mnogo zlokobnijih stvari. Kao primjer besmislenog povezivanja podataka naveo je da statistika može sugerirati da su ljudi koji nose određenu boju čarapa homoseksualci. Naime ukoliko je vjerojatnost da je to istina veća od 50%, takvo se predviđanje može uključiti u nečiji profil. Pokazao je i podatke izvučene iz svog pametnog telefona, dostupne na Googleu, gdje se na karti može pratiti profesorovo kretanje. Što bi sve iz toga mogao izvući netko zlonamjeran!

Razvijena je nova poslovna strategija, koja nudi "besplatnu" uslugu koju ljudi ne mogu odbiti, a za koju zapravo plaćaju svojim osobnim podacima. Google i Facebook zarađuju na obradi tih podataka. Naivni korisnici nalaze se u situaciji da "tvrtke znaju sve o njima, a oni ne znaju ništa o tvrtkama". Iako formalno imaju pravo znati što se radi s njihovim podacima, ljudi uglavnom i ne brinu previše o tome. Bilo bi zanimljivo iskustvo pokušati natjerati neku tvrtku da izbriše sve vaše osobne podatke. To vjerojatno daje osnivaču Facebooka za pravo kada tvrdi da privatnost više nije društvena norma. U najmanju ruku, insistiranje na privatnosti ugrožava i poskupljuje njegov poslovni model.

Dr. Müller smatra da težište sa **PET (Privacy enhancing technologies)** treba premjestiti na **TET (Transparency enhancing technologies)**. Građani su dobili zakonsku regulativu kojom mogu uskratiti svoje osobne podatke, često uz odricanje od usluge koja se nudi, a vlasnici zbirki moraju ih obavijestiti o svim obradama tih podataka. Ono što nedostaje je kontrola tvrtki koje obrađuju podatke. Trebalo bi razviti tehnologiju koja bi signalizirala što se događa s podacima, a tvrtke koje zarađuju na obradi osobnih podataka trebale bi zaradu podijeliti s ljudima koji su formalno vlasnici podatka.

S druge strane i države razvijaju tehnološke projekte koji bi trebali olakšati život građanima, ali i donose neviđene mogućnosti zloupotrebe. Tako njemačka razvija projekt elektronske osobne iskaznice, s kojom bi se mogle obavljati financijske transakcije, otključavati automobil, prijavljivati porez itd. Zamislite probleme izazvane gubitkom ili krađom takve iskaznice!

Ukratko, zaključak je dr. Müllera da privatnost jest važna, jer u društvu u kojem posjedovanje informacija donosi moći, žrtvovanjem privatnosti ljudi se odriču svoje moći i prepuštaju je nekom drugom.

Vezani članci:

[FSEC 2012: Predavanje Brucea Schneiera \[2\]](#)

pet, 2012-09-21 21:58 - Aco Dmitrović

Vijesti: [Događanja](#) [3]

Kategorije: [Sigurnost](#) [4]

Vote: 0

No votes yet

Source URL: <https://sysportal.carnet.hr/node/1102>

Links

[1] http://www.academia-engelberg.ch/prof_dr_guenter_mueller_en.php5

[2] <https://sysportal.carnet.hr/node/1101>

[3] <https://sysportal.carnet.hr/taxonomy/term/43>

[4] <https://sysportal.carnet.hr/taxonomy/term/30>